

השבועון הסוציאליסטי

חוב נלקחון 8, תל אביב (ליד תיאטרון "אח"י")
ת.ד. 186, מל. (ומני) 66785
פענ לעברית: "עולמפרט"
משרד העפרכת בירושלים:
רחוב דוד המלך (ויוליו),
פול משרד העפד.

עורך הכיתוב:
מיכאל אלמו (ומני)
הכתב הראשי:
יהודה נבא

העורך הראשי:
חורי מבני
ראש העפרכת:
שלום כחן

עורך התבנית:
דוש
הצלם הראשי:
פול גולדמן

עורכי מדורים:

מיכאל אלמו, ניצה נבי, ירוחם נבט, חמר תרדמו.

משתתפים קבועים:

סרנצה גרובנר, רפאל חיים, אוסקר מאור, פיליס מיארי, צבי שש.

ראש-מערכת, ירושלים: מ"מ ראש-מערכת, חיפה:

דוד רובינר

סופר-חור:

מונטי גייקובס, גבריאל דגון, יצחק המאירי, שמואל בירון

חפז: "העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

מכתבים

מודה

החלטתי להודות. אני הוא שהסצתי את מע' רכת העולם הזה. מרגל אני, חלון אני, שליח הריאקציה הקולוניאלית. החלטתי להשתלט על העתון, לסלק את המערכת ולהפכו לבטאון הריאקציה. אפרט את תוכנית:

בשנת (1950) נערכה, ישיבה סודית בירושלים העתיקה ליד הכותל המערבי. בישיבה זו השתתפו: שלמה ויספיש, הרב בלוי — עורך העתון אום אני חומה ואני. בישיבה זו הושבעו כולם על אבני הכותל המערבי והוחלט על הקמת רשת ריגול ומחשורת נגד עתונכם ותוכנה תכנית לפיצוץ המע' רכת, השתלטות עליה והפיכתה לסניף לעתון אום אני חומה. תכנית זו כוננה בשם תכנית ויספיש ונתמכה על ידי מרגלים אחרים.

שולם לנו בעין יפה וקבלנו קופסאות בשר חזיר כשר מונטרי הקרת באמריקה. את הפצצות יצרתי במטבח. כשרתי קשר על העולם הזה עם בעלי מפרוז אסאש. הדרתי לדפוס של עתונכם והצלחתי להעביר כמה מכונות לשבועון במתניהם. התי קשרתי עם הבונים במערכת השבועון נמר השבוע ופעלתי להגדיל את תוכנה. כמוכר שכשני נס' קחו עני. אני אשם! אני מכשך להוציאנו להורג כדי שהעם יראת וילמד ולא יסוף לכת בדרוכו! אני מותר מראש על ערעורו תלוני בצוארי עד צאת נשמתו!

ישראל רביש, תל-אביב

העולם הזה גורס מודה ועוזב ירוחם.

צרות עין מפגנתית

קראתי בענין את תשובתכם לחניד תנועת הנוער, שמשי (העולם הזה 787). תנועות הנוער כופות את הקנאות המפלגתית, משטטו של שמשי: "אני קורא את העתון פרי נבשתי לי דעה, כי אני מאורג בתנועת נוער", משטט זה הוא ראיית תוחכת לצרות העין המפלגתית שאתה שואנה נוסה לקבל דעות הפותרים את קו המפלגה.

ברוך ירדני, חיפה

נשיא ספרדי

בין כל האישים אשר שמם הוזכר במועמדים לכהונת נשיא המדינה, לא מצאתי שם של "ספר" ד"ר. לפני כמה שבועות שלחתי למערכת אחד העתונים היומיים מכתב למרסום ולעצתי את מועמדותו של מר שבתי לוי, ראש עיריית חיפה

אליפות התשבץ, 1953

החל מן הגיון הבא, שיהיה הגיון הראשון של שנת 1953, תיפתח התחרות הארצית על אליפות התשבץ. ההשתתפות בתחרות פתוחה לכל קורא.

במשך שמונה שבועות רצופים יפרסם העולם הזה שמונה תשבצים, כל אחד מסוג אחר, והם:

1. תשבץ מצאיר,
2. תשבץ מצומם,
3. תשבץ גיאוגרפי,
4. תשבץ ישראלי,
5. תשבץ היסטורי,
6. תשבץ חצי-ענק,
7. תשבץ ענק,
8. תשבץ ללא תבנית.

קורא שיפתור נכונה את כל שמונת התשבצים, יזכה בתואר של רבין-התשבץ. בין הרבנים תערך תחרות גמר של פתירת תשבץ ענק במהירות המקסימלית. זוכה יוענק התואר של אלוף-התשבץ ושני הבאים אחריו יזכו לתארי פגנים.

במקרה שאף קורא אחד לא יפתור נכונה את כל שמונת התשבצים, יחולק תואר האלוף לפי חישוב של נקודות. לאורך, לסגני ולרבנים יחולקו נביע נורה, מדיות ותעודות. לקוראים שאינם משתתפים בתחרות, תתקיים חלוקת הפרסים הרגילה

לו נשאלתי שאלה זו לפני שלושה חודשים, הייתי מתחיל בודאי לגמגם. אולם הפעם היה תפקידי קל יותר, יכולתי להצביע על ראשיתו של מדור חדש בהעולם הזה: מדור הפזורה למדור קבוע כזה בעתון ישראלי אחר.

השיקולים שגרמו ליצירת המדור לא היו אידיאולוגיים דוקא. הם היו פרי מחשבה עתונתית מעשית. העולם הזה קבע לעצמו תפקיד למסור לך את כל האינפורמציה הר"ר רוסה לך כדי להבין את הנעשה סביבך. אי ידיעה של הנעשה ברחבי הפזורה היהודית תמנע בערך הבנה זו.

דומני ששום מדינה בהיסטוריה לא קבלה עוד תמיכה עצומה כזאת מידי אנשים הגרים מחוץ לגבולותיה, כפי שמקבלת מדינה זו מידי היהודים בעולם. תמיכה זו הפכה עובדה עיקרית בחיי כולנו. היא מקיימת את חקציב המדינה. היא מממנת את כל המפלגות המת' חרות על קולותינו.

מדוע ניתנה תמיכה זו? מה הגורמים המשפיעים עליה? מה הם מרכזי-המילואים לאורכוסית הארץ, מהם יצואי מחר הילדים שימלאו את בתי הספר, הצעירים שישרתו בצבא, האנשים שיחיו בקרים ובכפרים של ישראל? שום עתון לא ימלא את תפקידו נאמנה אם לא יענה באופן רצוף על שאלות אלה.

מלבד הכל, העם היהודי הוא גם אחד הע' מים המענינים ביותר בעולם. הוא פשוט גן-עדן לעתונאים.

יכול אתה לעבור על עתון מהדור, מקגדה, מברזיל, את הפיליפינים. אתה תמצא בו יתר דים. אתה תיכח שיהודים אלה עוסקים בדי ברים מענינים רבים. ואתה תגלה שעיסוקים אלה נוגעים גם לך.

רוב החומר למדור בא מתוך העתונות היהודית והבתי יהודית מכל רחבי העולם, המתרכזים במערכת. כתבות כתבינו שמעבר לים עוזרות לנו לנתחם ולמיינם.

אומרים שהנוער הישראלי מעוניין אך כמעט בפזורה היהודית.

דומני שזוהי תוצאה של פיסוסיתר בסג' סימנטוליות יהודית בבתי-הספר. ישנו מרחק בין הצעיר הגדל בתל-אביב ובנהלל, ובין התחנני בברונקס או בחייטצ'סל. המורה הי

באו עיני

ציון דרך

הנוסעת נגעה במר' פקו של הנהג, ללא עדינות מיותרת, וי שאלה: "אדוני הנהג, האם זהו בית הכנסת הגדול?" "לא, גברתי", השיב הנהג, "זה המרפק שלי".

ישראל שומן, תל-אביב

הקורא שולמן זוכה בפרס השבועי של ל"י אחת.

הסדרים האקרויים של זאהלת המעברה. בעית השיר כון טרם מצא את סתרונה, המסול דרפואי לטוי, אין כשר טלמוני. אנו מבקשים שתפרסמו את התי מברותנו על מדיניות הממשלה כלפי העולים החרשים. הממשלה מוזה כשכפדיות קומוניסיות יות מתפרסמת בעתונות התמרפרותם של העולים החרשים, אולם אין היא נוקטת בצעדים כדי לשנות את המצב.

יצחק יוסף, מעברת קסטיניה

אהבה ממבט ראשון

אני קורא את שבועונכם בעיון והנעתו למסקנה כי ארם נחשים מדי. בגליונות קודמים כתבתם דברי הלל ושכר למוחמד נבי וואלו בתעולם הזה 787 ספרתם על פאשיוס, שחיתות, פרופקציה חשורי רים כמצרים כמשטרו של אותו גנרל. כראנו על שילאנסקי כאילו איננו ככיר עומד מאחוריו והנה כשבוע דאחרון הודעתם שכל הענין הוא אישי בנחש.

אין אדם מקורי. כל אדם מושפע ממשו בידו עין או בלא יודעיו. יכול להיות שאם מושפעים מהרשום של מבט ראשון ויש אימרה: התרופה לאהבה ממבט ראשון היא המבט השני.

גימל, צה"ל

העולם הזה לא יהסס להסתכל אף במבט שלישי.

התיאטרון הישראלי באספקרריה

בתעולם הזה (789) נדפס: "עתונאי ישראלי אחר, איש הארץ תושב פרו, אורי קיסרי נמר את החלל על סאמר בכבתה ארוכה כעתונת. חלק מן המא' מוקדש להתקפה חריפה על תיאטרון האל ועל תצגת הנקעה והכוש, שקיסרי, תושב זה חודשים רבים בפרו. כלל לא ראה אותה".

לוח אני קורא התעיה במכחון. באותה תכנה סאמר מסר מר קיסרי בשם סאמר כי אין דעתו של סאמר נוחה מזה שהוא הוצג בפני הקהל הישראלי באמצעות מחתלה ומחזה קשה לעכול, וכן התלונן כי החל לא בקש את רשותו להצגת המחזה, שינה את שמו ותכנו בלי הסכמת המחבר וללא ידיעתו. אף לא טרח להודיע לזיוא פול סאמר על עובדת הצגתו.

כדי למסור דברים אלה לא יזה ורי קיסרי חייב לדאוג את ההצגה וטענתכם כי לא עשה זאת אינה לענין.

כדאי להזכיר בהזדמנות זאת כי "עתונאי ישראלי אחר" זה הוא מיסר העולם הזה ומי שהיה עורכו משך שנים רבות.

מידד שייך, תל-אביב

התנצלות העולם הזה לקורא שיף ולאורי קיסרי על אי הזכרת העובדה כי האחרון ייסד את העתון. בכל זאת נדמה ליורשו כי מותר להט לחזק בכל הכבוד על הקטע מאמרנו בו קבע כי שחקני ישראל אינם מסוג' לים לבצע את מחזות סאמר. מסקנה מרחיקת לכת לאדם שהתרחק מן הארץ, אינו יכול לדעת מה בדיק מתרחש על במותיה.

אמת?

העובדות שפורסמו בעתונכם (העולם הזה 789) על עמדתו של קוז' ישראל בענין משטט פראג, נכונות כשלעצמן — אולם אין להן כל קשר עם התפטרותי משרות השידור.

משה בר-אפרים, תל-אביב

הקבוצ והעיר

מה פרש הדבר כי איש קבוצ מניע, למעמד נבות יותר בחיים, בהכרת ובכיתו? (העולם הזה 787). אדם הדואה בהתנשמות אידיאל שלו, ויהא זה חבר קבוצ או סופר, מעמדו בחיים שווה. רוסא אשר המציא תרופה, מעמדו פחות מזה של חבר קבוצ הרואה בצורת חיים זו את האידיאל שלו?

בברכה קבוצים חייב היום החבר לשחק לבני תופעות אשר בעיר היה מגיב עליהן. אם יקפדו לעולים להוציא אותו מתוך אותה מספרת חיים אשר בהר לו כאיראל. על רקע זה יש לשקול חיים משתי הדרכים היא העדיפה.

נתן גרינבאום, תל-אביב

רשימתכם על הקבוצ נועדה למשוך אנשים לחיי קבוצ. את הדגש שמהם על המומנס הכלכלי והוא אינו נכון. נדמה לי שכותב המאמר לא חי מעולם חיי קבוצ, אם כבוד הוא שכתב הם פני הדברים. מ. הידמן, עפולה

הדרכה קדונוע

ראוי לשבח מדור הקולנוע בעתונכם אשר אינו מתמקד בקורות כלבי אלא מדרוך את הקהל בבחירת פרטים טובים. אך אתם מפליאים על פרטים שהוצגו בשבוע המסתיים עם הופעת הגליון, ושוהרי הסרט הטוב זגרים מחוץ לתל-אביב אינם נעורים בהדרכה זו בבחירת פרטים. כדאי שתבררו, עם הנורמים הנוגעים בדבר, את האפשרות להפליץ על פרטים שיוצגו בשבועות שלאחר הופעת העתון.

בוכני אליעזר, חיפה

אין כל אפשרות בגלל המקום המצומצם בגליון, לחת רשימה בצרוף הערכה, אפילו קצרה, של מאות הסרטים המוצגים מדי שבוע ב130 בתי הקולנוע בישראל.